

УДК 811.133.1:81

DOI <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2022-16-16>

Вікторія КУЛИКОВА

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу французької мови, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», просп. Перемоги, 37, м. Київ, Україна, 03056

ORCID: 0000-0002-4155-6262

Марина ШЕВЧЕНКО

магістрантка кафедри теорії, практики та перекладу французької мови факультету лінгвістики, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», просп. Перемоги, 37, м. Київ, Україна, 03056

ORCID: 0000-0001-6511-4584

Бібліографічний опис статті: Куликова, В., Шевченко, М. (2022). Соціальна обумовленість французького молодіжного мовлення: лінгвопрагматичний аспект. *Актуальні питання іноземної філології*, 16, 108–114, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2022-16-16>

СОЦІАЛЬНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ ФРАНЦУЗЬКОГО МОЛОДІЖНОГО МОВЛЕННЯ: ЛІНГВОПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ

Статтю присвячено дослідженню молодіжного мовлення Франції, його лінгвопрагматичних особливостей крізь призму соціальних чинників, що обумовлюють існування молодіжного соціолекту.

Було встановлено, що термін «соціолект» є зручним для позначення різноманітних і несхожих один з одним мовних утворень, наділених загальною ознакою, а саме задоволення комунікативних потреб соціально виокремлених груп людей. Зокрема, було уточнено поняття молодіжного соціолекту як специфічного лексикону певної групи молодих людей віком від 10 до 25 років, який відображає особливості їх культурних уподобань та бажання підкреслювати свою приналежність до цієї соціальної групи.

Визначення соціолінгвістичних і лінгвопрагматичних особливостей з подальшою їх змістовною інтерпретацією, класифікацією та узагальненням здійснювалося із застосуванням компонентного, контекстологічного аналізу та емпіричного методу.

Дослідження структури молодіжного соціолекту Франції дозволило нам розробити класифікацію груп молодіжного мовлення за такими соціальними ознаками, як вік, стать, освіта, місце проживання, соціальне становище та етнічне походження. Було виокремлено три групи за віковою ознакою: мовлення підлітків молодшого віку (10–14 років), середнього (15–18 років) та старшого (18–26); за гендерною приналежністю розподілено на жіноче та чоловіче; за рівнем освіти виокремлено мовлення школярів, студентства та робітників; за місцем проживання виявлено мовлення молодих жителів міст, пригородів і сіл; етнічне походження дозволило розподілити молодь на корінних французів та іммігрантів.

З-поміж іншого було встановлено, що головна прагматична ознака молодіжного мовлення – виокремлення, привернення до себе уваги, потреба бути в тренді та намагання слідувати актуальним тенденціям – зумовлює мовленнєву поведінку молоді, а відтак добір певних мовних засобів. Такі соціальні характеристики розмовної мови молоді як легкість і невимушеність атмосфери спілкування, дружні стосунки між партнерами по комунікації, спонтанність висловлювання, відсутність самоконтролю, безпосередній контакт із співрозмовниками, а також потреба у швидкій передачі інформації від одного партнера до іншого призводить до появи різного роду усічень і словозлиття, до вживання метафор, запозичень, верлану, арготизмів тощо.

Перспективи подальшого дослідження окреслюються у виявленні лексико-стилістичних особливостей реалізації прагматичного потенціалу молодіжного мовлення Франції й України в порівняльному аспекті.

Ключові слова: соціолект, молодіжне мовлення, соціолінгвістичні ознаки, лінгвопрагматичні особливості, французька мова.

Viktoriiia KULYKOVA

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Theory, Practice and Translation of French, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", 37 Peremogy Ave, Kyiv, Ukraine, 03056

ORCID: 0000-0002-4155-6262

Maryna SHEVCHENKO

Postgraduate of the Department of Theory, Practice and Translation of French, Faculty of Linguistics, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", 37 Peremogy Ave, Kyiv, Ukraine, 03056

ORCID: 0000-0001-6511-4584

To cite this article: Kulykova, V., & Shevchenko, M. (2022). Sotsialna obumovlenist frantsuzkoho molodizhnogo movlennia: lnhvoprahmatychnyi aspekt [Social Conditionality of French Youth Speech: Linguistic and Pragmatic Aspect]. *Current Issues of Foreign Philology*, 16, 108–114, doi: <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2022-16-16>

SOCIAL CONDITIONALITY OF FRENCH YOUTH SPEECH: LINGUISTIC AND PRAGMATIC ASPECT

The article is devoted to the study of French youth speech, its linguistic and pragmatic features through the prism of social factors, which determine the existence of youth sociolect.

It was discovered that the term "sociolect" is convenient to denote diverse and dissimilar language formations, endowed with a common feature, namely fulfilling the communicative needs of socially allocated groups of people. In particular, the notion of youth sociolect was clarified as a specific vocabulary of a certain group of young people aged 10 to 25 years, reflecting the features of their cultural preferences and the desire to emphasize their belonging to this social group.

Determination of sociolinguistic and linguopragmatic features with the subsequent substantial interpretation, classification and generalization was carried out with the use of component, contextual analysis and empirical method.

The study of the structure of the French youth sociolinguistic vocabulary allowed us to develop a classification of youth speech groups according to such social characteristics as age, gender, education, residence, social status and ethnic origin. We distinguished three groups according to age: the speech of young adolescents (10–14 years old), middle-aged (15–18 years old) and elderly (18–26); according to gender it was divided into female and male; according to education level the speech of schoolchildren, students and workers was distinguished; according to place of residence the speech of young residents of cities, suburbs and villages was determined; ethnic origin allowed to classify young people into native Frenchmen and immigrants.

Among other things it was established that the main pragmatic feature of youth speech is highlighting, drawing attention to one, the need to be in the trend and trying to follow current tendencies, this determines the speech behavior of young people, and therefore the selection of certain linguistic means. Such social characteristics of the spoken language of young people as easiness and casual atmosphere of communication, friendly relations between partners in communication, spontaneity of the statement, lack of self-control, direct contact with interlocutors, as well as the need for rapid transfer of information from one partner to another leads to the appearance of various kinds of truncation and verbiage, the use of metaphors, borrowings, verlan, argotisms, etc.

The prospects for further research are defined in the identification of lexical and stylistic features of the implementation of the pragmatic potential of youth speech in France and Ukraine in a comparative aspect.

Key words: *sociolect, youth speech, sociolinguistic features, linguopragmatic features, the French language.*

Актуальність проблеми. Однією з актуальних тенденцій соціолінгвістики сьогодення є вивчення мови крізь призму суспільства і розгляд останнього у світлі мовних явищ. У зв'язку з цим соціолінгвістика як важливий напрям сучасних лінгвістичних досліджень не лише дає теоретичну базу для аналізу мовної варіативності, яка відбиває територіальну, регіональну, соціальну, етнічну й культурну диференціацію

відповідного суспільства, а й забезпечує методологію вивчення різноманітних відомих форм мови, пропонуючи категоріальний апарат, за допомогою якого можна послідовно характеризувати ці форми.

У сучасній вітчизняній та зарубіжній соціолінгвістиці вивчаються різноманітні варіанти існування мови: її літературна форма, окремі функціонально-мовні різновиди, насамперед

розмовна мова, мова ЗМІ, а також професійні жаргони, територіальні й соціальні діалекти тощо. Вивчення соціолектних форм передбачає дослідження мови у зв'язку з особистістю індивіда, його мисленням, світоглядом, духовною культурою і практичною діяльністю. З огляду на зростаючу престижність, частотність використання в ЗМІ, в літературі та навіть на офіційному рівні, молодіжне мовлення є важливою і перспективною галуззю соціолінгвістичного дослідження й аналізу, адже його вивчення допомагає спрогнозувати майбутній розвиток мови. Саме необхідність виявлення ролі молодіжного соціолекту як прошарку сучасного суспільства, впливу мовлення молоді на розвиток національної мови в цілому й обумовлює актуальність даного дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оскільки молодіжний соціолект нерідко вживається за межами однієї соціальної групи (молоді), а його використання впливає на літературну норму, цей феномен привертає увагу багатьох лінгвістів. Так, дослідженням молодіжного мовлення займалися як зарубіжні лінгвісти, яких цікавили питання впливу соціальних факторів на мовленнєву поведінку індивідів (Ф. Бланше, А. Буайе, Т. Бюло), зв'язок мови молоді з молодіжною культурою (М. Лянкінен), стилістичні (Б. Серкігліні) та синтаксичні особливості молодіжного мовлення (М. Сурдот), так і вітчизняні науковці, предметом розвідки яких виступали молодіжний соціолект як лінгвістичний феномен (Р. В. Боднар, Л. Т. Масенко), молодіжний сленг (О. В. Кондратюк, І. О. Соболева) та способи його творення (Г. Й. Врублевська, К. А. Нужна) тощо.

Мета дослідження полягає у виявленні соціальних чинників, що обумовлюють існування окремих груп молодіжного мовлення Франції та встановленні їх лінгвопрагматичних особливостей.

Для досягнення поставленої мети було сформульовано такі завдання:

- визначити теоретичні засади дослідження молодіжного мовлення, а саме дослідити поняття соціолекту та його види;
- розробити класифікацію молодіжного соціолекту за певними соціолінгвістичними ознаками;
- встановити лінгвопрагматичні особливості французького молодіжного мовлення.

Виклад основного матеріалу дослідження.

В сучасній лінгвістичній літературі соціолект визначається як сукупність мовних особливостей, притаманних будь-якій соціальній спільноті (професійній, становій, віковій тощо) в межах тієї чи тієї підсистеми національної мови (Масенко, 2010).

Дослідження соціолектних мовних форм потребує вивчення мови в тісному взаємозв'язку з індивідом, його діяльністю, інтересами, світоглядом і мисленням. У цьому аспекті особливо цікава молодіжна мова. Французький лінгвіст Анрі Бойє (Boyer, 1997) зазначає, що молодь завжди була новатором у царині мови, не лише формулюючи нову лексику, а й удосконалюючи процес спілкування. Власне мовлення допомагає підкреслити свій особливий статус, відокремитися від батьків і вчителів.

На думку О. В. Александрової (Александрова, 2014), одне зі спірних питань у вивченні феномену мови молоді стосується термінологічного визначення поняття. Дослідниця наводить ряд найпоширеніших термінів: молодіжний жаргон, молодіжний соціолект, мова молодіжної субкультури. Достатньо повне визначення молодіжного соціолекту дає Р. В. Боднар (Боднар, 2007), описуючи його як особливу підмову у складі національної мови, яку використовують люди віком від 14 до 25 років у невимушеному спілкуванні з однолітками. На нашу думку, на сьогодні молодіжне мовлення помітно «помолодшало», що обумовлено дитячою акселерацією.

Молодіжний соціолект характеризується як спеціальним набором лексичних одиниць, так і специфікою їхнього значення, наприклад: *damer*, *galimafre* (*хавату*), *bachoter* (*зубрити*), *bidule* (*м*), *truc* (*м*), *tachin* (*м*) (*штыковина, прикол*). Безсумнівно, такі мовні звороти істотно відрізняються від мовних засобів старшого покоління. Саме з цієї причини досить часто молодіжну мову не розуміють представники інших вікових груп. Але варто відзначити, що поступово молодіжний сленг починає використовуватися всіма верствами населення (незалежно від професійного і соціального становища).

Найголовніша риса молодіжного соціолекту полягає в тому, що слова, до яких вдаються підлітки при спілкуванні, є синонімами звичайних слів, але вони мають певне емоційне забарвлення. Адже саме в період молодості людина

хоче виділитися, вважає себе дорослою, наполягає на самостійності в усьому і потребує визнання. Необхідність постійно підкреслювати свою приналежність до цієї соціальної групи і водночас неналежність до інших груп, що більшою мірою притаманно представникам будь-яких соціальних утворень, призводить до створення певного набору ідентифікуючих ознак, які підлягають демонстрації (Boyer, 2017). Г. Й. Врублевська в одній із своїх робіт визначає мову молоді як особливу, яка знаходиться за межами літературної мови, і тісно пов'язана з молодіжною культурою (Врублевська, 2004). Вона проявляється в кінематографі, музиці, телебаченні, моді та в інтересі до знаменитостей. Молодіжна культура і, як наслідок, мова, дозволяють молоді відокремитися від старшого покоління, що дуже важливо у їхньому віці.

Молодіжне мовлення як розмовний тип мови функціонує у різних сферах спілкування (сімейній, повсякденно-побутовій, дружній тощо). Але варто зазначити, що ці сфери не обмежуються розмовами лише на побутову тематику. Дискусія молодих людей може бути про науку, політику, мистецтво, музику, спорт тощо, що обумовлює вибір засобів висловлювання і стиль розмови (Кондратюк, 2005).

Досліджуючи структуру молодіжного соціолекту Франції, ми розробили класифікацію груп молодіжного мовлення за певними соціальними ознаками, а саме віком, статтю, освітою, місцем проживання, соціальним становищем та етнічним походженням.

Так, за віковою ознакою ми виділили три групи: мовлення підлітків молодшого віку (10–14 років), середнього (15–18 років) та старшого віку (18–26). Основою соціально-психологічної спільності дітей у молодшому підлітковому віці слугує протиставлення себе дорослим, домінування однолітків у колі співрозмовників, надмірна емоційність, підвищена агресивність тощо. Підлітки середнього та старшого віку швидко реагують на різні зміни соціального характеру, які також можуть бути пов'язані зі стрімким розвитком новітніх технологій і зміною пріоритетів. Маючи бажання виокремитися з-поміж ровесників, молоді люди часто вдаються до вживання еліптичних виразів, англіцизмів й інших мовних запозичень, використання скорочень та у деяких випадках надмірного вживання нецензурної лексики.

За гендерною приналежністю, це поділ молодіжного мовлення на жіноче та чоловіче. У середній школі мовлення, поведінка хлопців і дівчат дуже схожі. Відомо, що дівчата-підлітки (11–15 років) часто вдаються до імітації поведінки хлопців (наприклад, булінг однолітків, дівчачі розбірки, куріння, бійки тощо). Помічено також і вживання нецензурних висловів, алкогольних напоїв, вибір чоловічого одягу замість жіночого, звернення за прізвиськом, а не ім'ям. Уже в старшій школі (10–11 класи), дівчата починають проявляти більшу жіночність, що пов'язано з перехідним віком та гормональними факторами. Отже, деякі ознаки, такі як вік, стать, дуже тісно переплетені і впливають одна на одну.

За рівнем освіти було виокремлено мовлення школярів, студентства та робітників. Між мовленням студентства та робітників також існує багато відмінностей, оскільки студенти вживають велику кількість лексичних одиниць, пов'язаних з вищою освітою, навчально-виховним процесом та студентським життям, а робітники вдаються до професійних жаргонізмів, тобто вузьконаправлених термінів, які безпосередньо стосуються їхньої роботи.

Нами було виокремлено групу молодіжного соціолекту, яка відрізняється за місцем проживання: йдеться про молодих жителів міст, пригородів й сіл. Тут саме географічне розташування є істотним фактором, який впливає на лінгвістичне оформлення мовлення молоді. Існує думка, що молодь, яка живе у містах, більш прогресивна, оскільки має ширший доступ до сучасних технологій та кращу інфраструктуру. І через це молоді міщани вживають у своїй лексиці велику кількість мовних запозичень, частіше за все – англіцизмів. Структура речень складніша, що наближає їхнє мовлення до літературних норм. У цілому, низка тем, яка порушується між комунікантами під час діалогу у них ширша, ніж у жителів сіл та пригородів. Характерними властивостями мовлення молоді у селах та пригородах є вживання діалектизмів, які позначають знаряддя праці, елементів одягу, їжі, дозвілля тощо, структура речень простіша, також спостерігається широке використання вигуків та стилістично зниженої лексики.

Зрештою, за етнічним походженням розподіл молоді відбувався на корінних французів та іммігрантів. Мовлення переселенців рясніє

афроамериканськими та арабськими лексичними одиницями, а також надмірним вживанням нецензурної лексики й інвертованої перестановки складів (верлан).

З огляду на лінгвопрагматичні особливості, слід зазначити, що представникам молодого покоління важливо бути чудовими оповідачами та співрозмовниками. Тому їх цікавить не тільки інформація, що передається ними, а й форма, в якій вона представлена.

Головна прагматична ознака молодіжного мовлення полягає у тому, що молодь хоче виокремитися, привернути до себе увагу, бути в тренді та слідувати актуальним тенденціям. Саме ця мета зумовлює (крім, звичайно, зовнішнього прояву, такого як одяг, зачіска, манери тощо) мовленнєву поведінку молоді, а відтак добір певних мовних засобів.

Відмінною рисою молодіжного мовлення є неформальний, жартівливий, невимушений та емоційний тон спілкування. Він характеризується прагненням зашифрувати мову та протиставити молодіжну сферу спілкування світу дорослих (Христенко, 2009).

Старше покоління теж вдається до експресивності під час спілкування. Однак для них ця функція є лише супутньою та додатковою, тоді як у молодіжному мовленні ця ознака домінує та вважається найголовнішою. В такий спосіб молодь отримує певну емоційну розрядку, сприймає багато подій з гумором.

Молодіжне мовлення відрізняється яскравою, модною та дотепною лексикою (особливий словотвір), інтонацією, гучністю і тембром мовлення, а також позалінгвальними засобами, такими як жести, міміка тощо.

Молодіжна мова визначається своєю виразністю. Її можна утотожнювати з творчою діяльністю. У порівнянні з відносно нейтральною нормованою лексикою, вона привертає увагу до своєї динамічності та гри слів, що надає їй ігрового та комічного відтінку (Cerquiglini, 2000).

Використання особливої експресивно-забарвленої лексики носіями молодіжного мовлення зумовлено здійсненням прагматичного ефекту. Своєрідність та прояв емоційно-оцінного значення молодіжних лексем багато в чому залежить від структурно-семантичних особливостей словотвірних моделей. Найбільш активними та продуктивними є такі процеси, як метафоричне перенесення, запозичення

та кодування. Проміжне положення займають арготизми та усічення. Менш частотні прояви префіксації й редуплікації (Нужна, 2015).

Досліджуючи комунікативні характеристики розмовної мови молоді, ми звернули увагу, насамперед, на такі її особливості, як легкість спілкування, дружні стосунки між партнерами, спонтанність висловлювання, відсутність самоконтролю, безпосередній контакт із співрозмовниками. Такий характер контактування, а також потреба у швидкій передачі інформації від одного партнера до іншого в невимушеній атмосфері спілкування призводить до появи різного роду усічень: *insti* – *instituteur* (*m*) (*вчитель*), *provo* – *proviseur* (*m*) (*директор ліцею*), *cil* – *facil* (*легкий*), *blème* – *problème* (*m*) (*проблема*), *pouiller* від *dépouiller* (*красити*), а також до телескопії (словозлиття): *faute* + *copier* = *fautocopier* (*списувати помилки у сусіда*), *petit* + *male* = *timal* (*хлоп'яга, чел*).

У молодіжному соціолекті переосмислені лексичні одиниці виникають завдяки семантичному процесу перенесення найменування за подобою. При метафоризації такі слова виявляються мотивованими, що сприяє їхній постійній відтворюваності з відповідними значеннями у мовленні молоді. Широке використання метафори пояснюється її здатністю нести в собі великий емоційний потенціал, створювати комічний ефект, наголошувати на іронічній тональності настрою молодих комунікантів з метою досягнення прагматичного впливу, наприклад: *piton* (*m*) (*гачок*), *blair* (*m*) (*паяльник*), *betterave* (*f*) (*буряк*) на позначення «ніс», *clapet* (*m*) (*клапан*) – «рот», *citron* (*m*) (*лимон*), *bobin* (*m*) (*бобина*) – «голова» тощо.

Вживання у молодіжному мовленні великої кількості запозичень (особливо англо-американських) пояснюється їхньою нестандартністю, екзотичністю фонетичного вигляду, престижністю, експресивністю й бажанням здійснити прагматичний вплив на комуніканта. Закріпленню іншомовних слів у свідомості французької молоді сприяють засоби масової інформації, різні музичні течії, комп'ютерні ігри: *party* (*m*) (*вечірка*), *drink* (*винуму*); *singer* (*m*) (*співак*), *trip-hop* (*m*) (*іноземна музика*), *smoke* (*курити*), *flor* (*m*) (*дискета*), *chat* (*m*) (*сторінка для обміну інформацією в режимі реального часу*) тощо.

Як бачимо, мовлення молоді характеризується невимушеністю, легкістю та емоцій-

ністю, якими вона висловлює своє ставлення до предмета обговорення, свої почуття та погляди.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, французький молодіжний соціолект як сукупність мовних особливостей в межах національної мови відображає спосіб життя певного колективу, який його породжує. Молодіжний соціолект постійно зазнає змін, оскільки молоде покоління найбільш жваво реагує на події життя, явища, створюючи не тільки нову лексику, а й удосконалюючи сам процес спілкування. Власна мова допомагає молоді підкреслити особливий статус, протиставити себе іншим членам суспільства.

Існування молодіжного мовлення соціально обумовлено низкою характерних ознак, найголовнішими з яких є вікова ознака, ген-

дерна приналежність, рівень освіти, місце проживання, етнічне походження, соціальне становище тощо. Прагматична мета молоді виокремитися, привернути до себе увагу, бути в тренді та слідувати останнім модним тенденціям зумовлює такі риси молодіжного мовлення як стислість, спонтанність, невимушеність, дотепність, оригінальність, експресивність та образність, що знаходить своє відображення у мовленнєвій поведінці: вживання усічень, словозлиття, метафор, запозичень, верлану, арготизмів тощо.

Перспективи подальшого дослідження вбачаємо у виявленні лексико-стилістичних особливостей реалізації прагматичного потенціалу молодіжного мовлення Франції й України в порівняльному аспекті.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Александрова О. В. Молодіжний соціолект як лінгвістичний феномен (до питання термінологічного визначення поняття). *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. Лінгвістичні науки*. 2014. № 19. С. 3–10.
2. Боднар Р. В. Соціолект підлітків як субкультура сучасного лінгвосоціуму (на матеріалі англійської мови 90-х років ХХ – початку ХХІ ст.) : автореф. ... дис. канд. філол. наук: 10.02.04. Київ, 2007. 20 с.
3. Врублевська Г. Й. Лінгвокреативні процеси формування молодіжного жаргону. *Вісник Житомирського педагогічного університету*. 2004. № 14. С. 186–187.
4. Кондратюк О. В. Молодіжний сленг як мовне явище. *І. незалежний культурологічний часопис*. Львів, 2005. № 38. URL: <http://www.ji.lviv.ua/n38texts/38-zmist.htm> (дата звернення: 07.04.2022).
5. Масенко Л. Т. Нариси з соціолінгвістики: посібник. Національний університет «Києво-Могилянська академія». Київ : Києво-Могилянська академія, 2010. 242 с.
6. Нужна К. А. Соціолінгвістичні особливості молодіжного мовлення Франції : автореф. ... дис. канд. філол. наук: 10.02.05. Київ, 2015. 17 с.
7. Христенко О. С. Німецький молодіжний сленг: лінгвокогнітивний та соціолінгвістичний аспекти : автореф. ... дис. канд. філол. наук: 10.02.04. Київ, 2009. 18 с.
8. Boyer H. Introduction à la sociolinguistique. Paris : Dunod, 2017. 140 p.
9. Boyer H. “Nouveau français”, “parler jeune” ou “langue des cités”? *Langue française*. 1997. № 114. P. 6–15.
10. Cerquiglini B. Tu parles!? Le français dans tous ses états. Paris : Flammarion, 2000. 415 p.

REFERENCES:

1. Aleksandrova, O. V. (2014). Molodizhnyi sotsiolekt yak lnhvistychnyi fenomen (do pytannia terminolohichnoho vyznachennia poniattia) [Youth sociolect as a linguistic phenomenon (to the question of the terminological definition of the concept)]. *Scientific Bulletin of the South Ukrainian National Pedagogical University K. D. Ushinsky. Series : Linguistic Sciences*. No. 19 (pp. 3–10). [in Ukrainian]
2. Bodnar, R. V. (2007). Sotsiolekt pidlitkiv yak subkultura suchasnoho lnhvosotsiumu (na materiali anhliiskoi movy 90-kh rokiv XX – pochatku XXI st.) [The sociolect of adolescents as a subculture of the modern linguo-society (on the material of the English language of the 90s of the 20th – early 21st centuries)]. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv. [in Ukrainian]
3. Vrublevska, H. Y. (2004). Lnhvokreatyvni protsesy formuvannia molodizhnoho zharhonu [Linguistic and creative processes of youth jargon formation]. *Bulletin of Zhytomyr Pedagogical University*. No. 14 (pp. 186–187). [in Ukrainian]
4. Kondratiuk, O. V. (2005). Molodizhnyi slenkh yak movne yavyshe [Youth slang as a linguistic phenomenon.]. *І. independent culturological journal..* Lviv. No. 38. Retrieved from: <http://www.ji.lviv.ua/n38texts/38-zmist.htm> [in Ukrainian]
5. Masenko, L. T. (2010). Narysy z sotsiolnhvistyky [Essays on sociolinguistics]. Kyiv : Kyievo-Mohylianska akademiia. [in Ukrainian]

6. Nuzhna, K. A. (2015). Sotsiolingvistychni osoblyvosti molodizhnogo movlennia Frantsii [Sociolinguistic features of French youth speech]. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv. [in Ukrainian]
7. Khrystenka, O. S. (2009). Nimetskyi molodizhnyi slen: lingvokognityvnyi ta sotsiolingvistychnyi aspekty [German youth slang: linguocognitive and sociolinguistic aspects]. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv. [in Ukrainian]
8. Boyer, H. (2017). Introduction à la sociolinguistique. Paris : Dunod. [in French]
9. Boyer, H. (1997). "Nouveau français", "parler jeune" ou "langue des cités"? *Langue française*. No. 114 (pp. 6–15). [in French]
10. Cerquiglini, B. (2000). Tu parles!? Le français dans tous ses états. Paris : Flammarion. [in French]